

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8C/229/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813208999
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6813208999.7

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci navrhovateľa: U. L. X., N.: XX XXX XXX, U. X., D.: XX. H. Č.: X-XX, P. T. W. W. G. L. G., Š. XX proti odporcovi: H. X, U..G..C., N.: XX XXX XXX, U. O., L. XX, zast. JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Veľký Krtíš, Mierová 1 o zaplatenie 3.219,40 Eur takto

rozhodol:

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 20.12.2013 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 3.219,40 Eur ako náhrady škody, ktorá navrhovateľovi vznikla výplatou nemocenských dávok. Návrh odôvodnil tým, že dňa 17.02.2012 nastúpil Y. W. do práce k zamestnávateľovi, ako operátor stroja obsluhoval otočnú vŕtačku VR6A. Asi o 8.00 hod začal rezať závit do kovových platní o rozmere 110 x 35 x 1 cm. 7 ks platní uložil pomocou otočného žeriavu o nosnosti 500 kg na vzdialenejšiu časť pracovného stola vŕtačky VR6A, tu pomocou ručnej vŕtačky zrazil hrany dvoch otvorov z jednej strany vrchnej platne. Túto potom preložil na bližšiu časť stola, kde zrazil hrany dvoch otvorov z druhej strany platne. Následne do oboch otvorov umiestnených v strede platne cca 5 cm od konca narezal pomocou závitníka závit. Takto postupoval s každou platňou. Keď o 10.00 hod uložil na kopy pred seba poslednú opracovanú platňu a chcel sa otočiť k žeriavu, platne uložené na seba sa zo stola vŕtačky zosunuli a zasiahli mu prsty pravej nohy. V zmysle protokolu Inšpektorátu práce Banská Bystrica boli v príčinnej súvislosti s touto udalosťou zo strany zamestnávateľa zistené tieto nedostatky: Zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú Y. W. v čase vzniku jeho pracovného úrazu, čo je porušenie § 6 ods. 1 písm. i/ zákona č. 124/2006 Z. z.. Y. W. bol v dôsledku pracovného úrazu práceneschopný od 17.02.2012 do 30.11.2012 a za obdobie od 27.02.2012 do 30.11.2012 mu boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 3.219,40 Eur. Navrhovateľovi vzniklo právo voči odporcovi na náhradu škody, ktorá vznikla výplatou nemocenských dávok v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania a vyzval odporcu na úhradu tejto sumy. Odporca dobrovoľne dlžnú sumu neuhradil.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 11.04.2014 uviedol, že komunikoval s navrhovateľom, súhlasil s čiastočnou úhradou pohľadávky z dôvodu spoluzodpovednosti poškodeného pracovníka, ktorý škodu spôsobil čiastočne ľahkomyselným a nezodpovedným správaním a tiež porušením svojich povinností. Súhlasil s úhradou 50 % nároku navrhovateľa, s čím navrhovateľ nesúhlasil. Posúdenie tejto skutočnosti je odbornou otázkou, a preto si vyžaduje znalecké dokazovanie.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8C/229/2013-187 zo dňa 14.07.2015, ktorým zaviazal odporcu na náhradu sumy 2.253,58 Eur navrhovateľovi, nakoľko mal za to, že odporca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi vyplatením nemocenských dávok, v rozsahu 70 % vyplatených dávok, teda vo

výške 2.253,58 Eur (70% zo sumy 3.219,40 Eur). O zvyšku žalovanej sumy 965,82 Eur súd nerozhodol, preto o zvyšnej časti predmetu konania rozhodol týmto doplňujúcim rozsudkom.

Súd po prečítaní návrhu na začatie konania a písomných vyjadrení účastníkov konania vykonal vo veci dokazovanie výsluchom svedka Y. W., B.. XX.XX.XXXX, prečítaním znaleckého posudku č. 1/2015 znalca Ing. Branislava Hrica príbratého do konania súdom, ako aj prečítaním predložených listinných dôkazov a spisu Inšpektorátu práce Banská Bystrica sp. zn. 99/12-1.0/pok a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 17.02.2012 nastúpil Y. W. do práce k zamestnávateľovi - odporcovi, ako operátor stroja obsluhoval otočnú vŕtačku VR6A. Asi o 8.00 hod začal rezať závit do kovových platní o rozmere 110 x 35 x 1 cm. 7 ks platní uložil pomocou otočného žeriavu o nosnosti 500 kg na vzdialenejšiu časť pracovného stola vŕtačky VR6A, tu pomocou ručnej vŕtačky zrazil hrany dvoch otvorov z jednej strany vrchnej platne. Túto potom preložil na bližšiu časť stola, kde zrazil hrany dvoch otvorov z druhej strany platne. Následne do oboch otvorov umiestnených v strede platne cca 5 cm od konca narezal pomocou závitníka závit. Takto postupoval s každou platňou. Keď o 10.00 hod uložil na kopy pred seba poslednú opracovanú platňu a chcel sa otočiť k žeriavu, platne uložené na seba sa zo stola vŕtačky zosunuli a zasiahli mu prsty pravej nohy. Spolupracovník od susednej vŕtačky to išiel hneď oznámiť majstrovi a privolali k nemu záchranku. Tá ho po ošetrení odviezla na chirurgiu do nemocnice v Rimavskej Sobote, kde mu amputovali palec pravej nohy a neskôr i susedný prst.

Zo spisu Inšpektorátu práce Banská Bystrica sp. zn. 99/12-1.0/pok bolo zistené, že vyššie popísaný pracovný úraz Y. W., B.. XX.XX.XXXX u zamestnávateľa - odporcu bol predmetom šetrenia inšpektorátu práce.

V protokole Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-7-65-2.2/P-J-02-12 zo dňa 13.04.2012 bol ako zdroj úrazu uvedený pád predmetu, ako príčina úrazu nesprávna organizácia práce. Na základe vykonanej krvnej skúšky nebola u zamestnanca zistená prítomnosť alkoholu v krvi. Úraz nastal u zamestnávateľa vo výrobnjej hale č. 7.

Na základe šetrenia boli inšpektorátom práce zistené nasledovné nedostatky v príčinnej súvislosti s udalosťou:

a/ zo strany postihnutého: neboli zistené nedostatky,

b/ zo strany zamestnávateľa: zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú Y. W.Á. v čase vzniku jeho pracovného úrazu - pri rezaní závitov do kovových platní a ručnej manipulácii s platňami, čo je porušením § 6 ods. 1 písm. i/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci).

Po prešetrení pracovného úrazu Inšpektorát práce Banská Bystrica rozhodol rozhodnutím č. 99/12-1.0/pok/r. zo dňa 10.09.2012 tak, že odporcovi v zmysle § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o inšpekcii práce) odporcovi uložil pokutu vo výške 1.000,- Eur za porušenie § 6 ods. 1 písm. i/ zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci spočívajúce v tom, že účastník konania ako zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú Jozefom Kováčsom v čase vzniku jeho pracovného úrazu - pre rezaní závitov do kovových platní a ručnej manipulácie s platňami. Podľa odôvodnenia rozhodnutia postihnutému zamestnancovi bola nariadeným zamestnancom v deň úrazu uložená pracovná povinnosť vykonávať prácu operátora stroja a rezať závit do kovových platní bez toho, aby mu bol určený (písomne alebo ústne) konkrétny pracovný postup - kde sa majú kovové platne bezpečne opracúvať, koľko platní uložiť na pracovný stôl vŕtačky, ako s nimi na stole manipulovať, nebolo posúdené, či tento pracovný stôl je na uvedenú činnosť bezpečný. K používanému pracovnému postupu sa postihnutý dopracoval len skúsenosťami s tým že prevzal zaužívané pracovné návyky pre túto činnosť od skúsenejších zamestnancov počas zácviaku a následnej praxe. Jednou z príčin zosunutia platní z pracovného stola bolo nesprávne zvolené pracovné miesto pre opracovanie platní z hľadiska priestorového. Pracovný stôl vŕtačky svojimi rozmermi vzhľadom na rozmery opracúvaných platní neumožňoval bezpečnú činnosť pri manipulácii s obrábanými platňami.

Rozhodnutím Národného inšpektorátu práce č. S/2012/02939 zo dňa 13.11.2012 bolo odvolanie odporcu zamietnuté a vyššie uvedené rozhodnutie Inšpektorátu práce Banská Bystrica bolo potvrdené. Obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť 19.11.2012.

Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti bol Y. W., B.. XX.XX.XXXX práceneschopný od 17.02.2012 do 30.11.2012.

Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava zo dňa 20.12.2013 boli navrhovateľom Y. W.S., B.. XX.XX.XXXX vyplatené nemocenské dávky za obdobie od 27.02.2012 do 30.11.2012 vo výške 3.219,40 Eur.

Výzvou zo dňa 20.03.2013 vyzval navrhovateľ odporcu na úhradu sumy 3.219,40 Eur do 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola odporcovi doručená 25.03.2013. Výzvou zo dňa 08.10.2013 upozornil navrhovateľ odporcu, že dlžná suma nebola uhradená a určil lehotu na jej uhradenie do 31.10.2013. Táto výzva bola odporcovi doručená dňa 15.10.2013. Vo vyjadrení zo dňa 31.10.2013 odporca uviedol, že zaujal stanovisko, že k úrazu pracovníka došlo aj jeho zavinením v dôsledku ľahkomyselného a nedôsledného konania pri plnení svojich pracovných úloh a povinností, teda že je určitá spoluzodpovednosť daného pracovníka a z tohto dôvodu navrhujú uzavretie mimosúdnej dohody, na základe ktorej by uhradili 50 % vzniknutej škody. Listom zo dňa 12.11.2013 navrhovateľ odporcovi oznámil, že posudzovanie miery zodpovednosti za škodu patrí do kompetencie súdu a v prípade neuhradenia sumy pristúpi k podaniu žaloby na okresný súd.

Podľa znaleckého posudku č. 1/2015 znalca Ing. Branislava Hrica došlo k porušeniu právnych predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na strane zamestnávateľa i zamestnanca.

V prípade zamestnávateľa to bola povinnosť podľa § 9 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a § 82 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len Zákonník práce), ako aj porušenie interných predpisov - povinnosti priameho nadriadeného kontrolovať zamestnanca z hľadiska dodržiavania technologického postupu a dodržiavania bezpečnosti práce.

U zamestnanca to bolo porušenie § 148 a § 178 Zákonníka práce, ako aj § 12 zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, ako aj interného predpisu - Bezpečného pracovného postupu pri práci na stĺpovej vŕtačke vydaného 01.04.2010 a Bezpečnosti pri práci na vŕtačkách vydaného dňa 01.04.2010. Podľa dokumentu Bezpečný pracovný postup pri práci na stĺpovej vŕtačke vydanom 01.04.2010 sú povinnosti zamestnanca - obsluhy vŕtačky:

1. dodržiavať všeobecné požiadavky pri obsluhu vŕtačky, s ktorými bol zamestnanec preukázateľne oboznámený,

3. bezpečný pracovný postup pri ukladaní obrobku na pracovný stôl vŕtačky a vykonanie pracovnej operácie:

a/ uvoľniť miesto na pracovnom stole vŕtačky, odložiť všetky predmety z neho, stôl musí byť prázdny,

b/ obrobok odoberať po privezení, prisunutí z hromady, palety,

c/ vždy manipulovať len s jedným obrobkom,

h/ upnúť obrobok pomocou viazacích prostriedkov na hák otočného žeriavu a uložiť na paletu,

i/ paleta musí byť na určenom mieste v dostatočnej vzdialenosti od vŕtačky tak aby neprekážala práci na vŕtačke a nebola prekážkou ostatným zamestnancom,

j/ obrobky ukladať len do takej výšky na seba, aby bola zabezpečená ich stabilita, aby sa nemohli zošuchnúť.

Podľa písmena h/ dokumentu Bezpečnosť pri práci na vŕtačkách vydanom dňa 01.04.2010 je pri práci zakázané na stôl vŕtačky ukladať nástroje a viac ako jeden obrobok, ktorý je obrábaný.

Spoluzodpovednosť poškodeného zamestnanca je 90 %, poškodený zamestnanec ako skúsený prevádzkový robotník a vŕtač vedel, že ním pozmenený určený bezpečný pracovný postup zamestnávateľom pri vykonávanej činnosti je v rozpore s pracovnými bezpečnostnými predpismi a obvyklým bezpečným spôsobom správania sa, v čase úrazu mal 53 rokov, bol riadne a preukázateľne preškolený z bezpečnosti práce, zo zásad bezpečného správania sa, z bezpečných pracovných postupov a ostatných interných smerníc, tak vedome porušil právne a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že náhrady škody sa domáhajú vzhľadom na pracovný úraz, ktorý utrpel pán Y. W. dňa 17.02.2012 u odporcu, v dôsledku ktorého bol práceneschopný, pričom mu boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 3.219,40 Eur. V zmysle § 238 zákona o sociálnom poistení má Sociálna poisťovňa právo na náhradu škody voči tretej osobe, ktorá vznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania výplatom nemocenských dávok. Pri podávaní žaloby vychádzali z protokolu Inšpektorátu práce, podľa ktorého zo strany odporcu došlo k porušeniu § 6 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, pričom zo strany ich zamestnanca neboli zistené žiadne porušenia. Miera zavinenia zamestnanca určená znalcom 90 % je nadhodnotená, zamestnanec konal v prospech svojho

zamestnávateľa, ktorý nesie objektívnu zodpovednosť a je neetické, aby za týchto podmienok bola prenášaná zodpovednosť na zamestnanca. Zamestnávateľ má vyššiu ako 10 % mieru zodpovednosti.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že v predmetnej veci nie je sporné, že došlo k pracovnému úrazu a z protokolu inšpektorátu práce vyplýva, že došlo k porušeniu právneho predpisu, za čo bola odporcovi uložená sankcia. Porušenie spočívalo v tom, že zamestnancovi nebol vysvetlený spôsob práce. Majú ale za to, že poškodený čiastočne zapríčinil vznik škody svojim ľahkomyselným prístupom a to tým, že ukladal kovové pásy na kopy, pričom je zrejmé, že pri položení určitého počtu takýchto pásov na seba, tieto musia spadnúť. Značný podiel na úraze mal poškodený v dôsledku svojho konania. Závery znaleckého posudku rešpektujú a nemajú voči nim žiadne výhrady. Súhlasia s tým, aby bol odporca zaviazaný na náhradu 10 % sumy, ktorú navrhovateľ uhradil.

Z výpovede svedka Y. W., B.. XX.XX.XXXX súd zistil, že vŕtal závit do oceľových platní M12, na pracovnom stole mal uložených 6 - 7 ks oceľových platní. Vŕtal tieto platne po jednom. Keď jeden vyvŕtal, položil naň druhý a tak ďalej. Keď mal urobených asi 6 dosiek, ktoré boli na pracovnom stole, tieto sa zošmykli a spadli na jeho pravú nohu. Pociťoval bolesť, kolega zavolať majstra, zavolali záchranku a bol odvezený do nemocnice.

Túto činnosť nerobil prvýkrát, robil ju predtým viackrát, na túto prácu je zaradený u odporcu určite aspoň rok, vždy postupoval rovnakým spôsobom. Aj predtým na seba ukladal platne, či to bolo 6 - 7, to nevie, možno 4 - 5 ks. Na túto činnosť mal jeho zamestnávateľ technologický postup, v ktorom bolo vymedzené rezanie závitov M12, neboli tam ale uvedené konkrétne, kde položiť dosku, koľko možno položiť na seba a podobne. Nie je tam uvedené, že môže byť na stole len 1 kus, že má byť upnutý a následne vŕtať. Bolo na jeho osobnom rozhodnutí, koľko dosiek dá na seba. Majster nevedel presne, koľko platní na seba dáva, ale vedel, že dávajú viac. Túto činnosť u odporcu vykonávajú aj iné osoby, asi tak traja, štyria. V jednom čase ju vykonáva len jeden pracovník, ale počas inej zmeny iní pracovníci. Títo pracovníci postupujú rovnako, aj oni dávajú platne na seba, nerobia vývrty po jednom. Nemal nejaké pokyny od nadriadeného, ako má postupovať. V ten deň, keď došlo k úrazu, robil najprv inú robotu, prišiel k nemu majster, že má robiť túto činnosť, pri ktorej došlo k úrazu, lebo je to súrnejšie. Majster mu zadal prácu, potom ho už ale nekontroloval. Mal na sebe ochranný odev, obuv s kovovou špicou a rukavice, ktoré mal na sebe, keď dával dosku na stôl.

Či si uvedomoval pri práci, že môže dôjsť k úrazu, nevie povedať. Aj jeden kus môže spadnúť zo stola, tá možnosť tu je. Teraz už vie, že nebolo bezpečné ukladať na seba 6 - 7 ks platní, ale mali na túto činnosť časový limit. Snažil sa, aby urobil čím skôr a čím viac. Nevie povedať, prečo platne spadli, bola to len sekunda. On postupoval tak, že na jednej strane stola mal platne. Keď do platne vyvŕtal diery, tak platňu preložil na stôl bližšie k sebe a tak postupoval i s ostatnými. Keď ich mal 6 - 7 ks, ručným žeriavom ich chcel premiestniť, telom sa vytáčal, noha mu ostala pri stole, dosky spadli ostrou hranou na jeho nohu. Nikomu inému z jeho kolegov nespadli dosky na zem tak, ako v prípade jeho pracovného úrazu.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení (ďalej len zákon o sociálnom poistení) má sociálna poisťovňa právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Podľa § 195 ods. 1, 2, 5 Zákonníka práce ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

Pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

Zamestnávateľ zodpovedá za škodu, aj keď dodržal povinnosti vyplývajúce z osobitných predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ak sa zodpovednosti nezbaví podľa § 196.

Podľa § 196 ods. 2 - 5 Zákonníka práce zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody,

b) jednou z príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok,

c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti, určí sa časť škody, za ktorú zodpovedá zamestnanec, podľa miery jeho zavinenia. V prípade uvedenom v odseku 2 písm. c) sa zamestnancovi uhradí aspoň jedna tretina škody.

Pri posudzovaní, či zamestnanec porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci [odsek 1 písm. a) a odsek 2 písm. a)], alebo osobitné predpisy, nemožno sa dovolávať len všeobecných ustanovení, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozil svoje zdravie a zdravie iných.

Za ľahkomyselné konanie podľa odseku 2 písm. c) nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika práce.

Podľa § 82 písm. a) Zákonníka práce vedúci zamestnanec je okrem povinností uvedených v § 81 povinný najmä riadiť a kontrolovať prácu zamestnancov.

Podľa § 148 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanci majú právo na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, na informácie o nebezpečenstvách vyplývajúcich z pracovného procesu a pracovného prostredia a o opatreniach na ochranu pred ich účinkami. Zamestnanci sú povinní pri práci dbať o svoju bezpečnosť a zdravie a o bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa ich činnosť týka.

Podľa § 178 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

Podľa § 6 ods. 1 písm. i) zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný určovať bezpečné pracovné postupy.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zamestnávateľ je povinný sústavne kontrolovať a vyžadovať dodržiavanie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a bezpečných pracovných postupov, najmä kontrolovať

- stav bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane stavu bezpečnosti technických zariadení; na ten účel v intervaloch určených osobitnými predpismi zabezpečovať kontrolu tohto stavu, meranie a hodnotenie faktorov pracovného prostredia, úradné skúšky, odborné prehliadky a odborné skúšky vyhradených technických zariadení,
- či zamestnanec nie je v pracovnom čase pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a či dodržiava určený zákaz fajčenia v priestoroch zamestnávateľa,
- činnosť zamestnanca na odlúčenom pracovisku a zamestnanca, ktorý pracuje na pracovisku sám,
- riadne používanie osobných ochranných pracovných prostriedkov, ochranných zariadení a iných ochranných opatrení.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a) a c) zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zamestnanec je povinný a) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený,

c) vykonávať práce, obsluhovať a používať pracovné prostriedky, materiály, nebezpečné látky a ostatné prostriedky v súlade s

1. návodom na používanie, s ktorým bol riadne a preukázateľne oboznámený,
2. poznatkami, ktoré sú súčasťou vedomostí a zručností v rámci získanej odbornej spôsobilosti.

Podľa § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len O.s.p.) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré

sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Navrhovateľ má v zmysle § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení právo voči tretej osobe na náhradu škody, ktorá vznikla výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tejto osoby. V prípade, že ide o náhradu škody vzniknutú výplatom nemocenských dávok v dôsledku pracovného úrazu, zodpovednosť tretej osoby - zamestnávateľa za škodu sa riadi § 195 a nasl. Zákonníka práce. V takomto prípade má Sociálna poisťovňa právo voči zamestnávateľovi na náhradu škody zodpovedajúcej vyplateným dávkam v dôsledku pracovného úrazu, pričom nárok na náhradu škody voči zamestnávateľovi nevznikne, resp. vznikne v nižšej výške len za podmienok podľa § 196 Zákonníka práce. V prípade, že sa zamestnávateľ zbaví sčasti zodpovednosti za škodu podľa § 196 ods. 2 Zákonníka práce, je povinný uhradiť Sociálnej poisťovni škodu len v pomernej časti, čiže vo výške zodpovedajúcej miere jeho zodpovednosti za škodu.

Na základe vykonaného dokazovania bolo v danej veci preukázané, že zamestnanec odporcu Y. W., B.. XX.XX.XXXX utrpel dňa 17.02.2012 pracovný úraz, v dôsledku ktorého bol práceneschopný a boli mu navrhovateľom vyplatené nemocenské dávky vo výške 3.219,40 Eur. Navrhovateľovi teda vznikol vyplatením dávok v zmysle citovaného ustanovenia zákona o sociálnom poistení voči odporcovi nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla vyplatením dávok, keďže odporca ako zamestnávateľ zamestnanca Y. W., B.. XX.XX.XXXX zodpovedá podľa § 195 Zákonníka práce za škodu vzniknutú v súvislosti s daným pracovným úrazom menovaného.

Odporca tvrdil, že poškodený zamestnanec čiastočne zapríčinil vznik škody svojím ľahkomyselným prístupom a to tým, že ukladal kovové platne na kopy, pričom je zrejmé, že pri položení určitého počtu takýchto platní na seba, tieto musia spadnúť. Značný podiel na úraze mal teda poškodený zamestnanec v dôsledku svojho konania. Odporca preto zodpovedá za škodu len sčasti podľa § 196 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce, pričom miera zodpovednosti odporcu je 10%, čo vyplýva zo znaleckého posudku. Vzhľadom na uvádzané tvrdenia súd skúmal mieru zodpovednosti za škodu u odporcu a u jeho zamestnanca Y. W., B.. XX.XX.XXXX za účelom zistenia, v akom rozsahu zodpovedá odporca za škodu vzniknutú v dôsledku pracovného úrazu, a teda v akom rozsahu je povinný nahradiť navrhovateľovi škodu.

Pokiaľ ide o zamestnávateľa, bolo zistené nasledovné:

Podľa rozhodnutia Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-7-65-2.2/P-J-02-12 zo dňa 13.04.2012 odporca porušil § 6 ods. 1 písm. i/ zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú zamestnancom Y. W. v čase vzniku jeho pracovného úrazu - pre rezanie závitov do kovových platní a ručnú manipuláciu s platňami. Súd je v súlade s § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný výrokom rozhodnutia príslušného inšpektorátu práce o spáchaní správneho deliktu a o tom, kto ho spáchal. Keďže vyššie uvedené rozhodnutie je rozhodnutím o správnom delikte, súd je viazaný týmto rozhodnutím, pokiaľ ide o to, kto správny delikt spáchal a aké bolo porušenie právnych predpisov.

Súd teda vychádzal z toho, že odporca porušil § 6 ods. 1 písm. i/ zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú zamestnancom Jozefom Kovácsom v čase vzniku jeho pracovného úrazu - rezanie závitov do kovových platní a ručnú manipuláciu s platňami.

Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že zo strany zamestnávateľa - odporcu došlo i k porušeniu § 9 zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a § 82 Zákonníka práce a interných predpisov, pričom porušené ustanovenia týchto predpisov upravujú povinnosť zamestnávateľa kontrolovať prácu zamestnancov všeobecne i z hľadiska zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásad bezpečnej práce a bezpečných pracovných postupov.

Pokiaľ ide o zamestnanca, bolo zistené nasledovné:

Na základe výpovede svedka Y. W., B.. XX.XX.XXXX, ako aj zo spisu Inšpektorátu práce Banská Bystrica sp. zn. 99/12-1.0/pok mal súd preukázané, že zamestnanec odporcu Y. W., B.. XX.XX.XXXX vykonával rezanie závitov do kovových platní a ručnú manipuláciu s platňami u odporcu opakovane, pričom zakaždým postupoval rovnakým postupom, neodkladal platne po jednom po opracovaní, ale ukladal na seba niekoľko platní a až následne ich premiestňoval. Rovnako postupovali i ostatní zamestnanci, ktorí vykonávali túto činnosť. Odporca (zamestnávateľ) nemal určený bezpečný pracovný postup, ako sa má táto práca vykonávať, zo strany zamestnávateľa neboli zamestnanci vykonávajúci danú činnosť usmernení, aby pracovali vždy len s jednou platňou a neukladali platne na seba. Postihnutému zamestnancovi bola nariadeným zamestnancom v deň úrazu uložená pracovná povinnosť vykonávať prácu operátora stroja a rezať závitov do kovových platní bez toho, aby mu bol určený konkrétny pracovný postup - kde sa majú kovové platne bezpečne opracúvať, koľko platní uložiť na pracovný stôl vŕtačky, ako s nimi na stole manipulovať. K používanému pracovnému postupu sa postihnutý dopracoval len skúsenosťami s tým, že prevzal zaužívané pracovné návyky pre túto činnosť od skúsenejších zamestnancov počas zácviaku a následnej praxe.

Podľa znaleckého posudku zo strany zamestnanca došlo k porušeniu § 148 a § 178 Zákonníka práce, § 12 zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, ako aj interných predpisov zamestnávateľa. Pokiaľ ide o uvedené porušenia zákonných ustanovení, tie súd nebral v súvislosti s určovaním miery zavinenia do úvahy z dôvodu, že ide o všeobecné ustanovenia, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozil svoje zdravie a zdravie iných a na tieto sa nemožno dovolávať v zmysle § 196 ods. 4 Zákonníka práce. Pokiaľ ide o interné predpisy, tie neboli dostatočne určité, neurčovali presný postup zamestnanca pri danej činnosti, nebol určený konkrétny pracovný postup - kde sa majú kovové platne bezpečne opracúvať, koľko platní uložiť na pracovný stôl vŕtačky, ako s nimi na stole manipulovať. Túto skutočnosť znalec nebral do úvahy, nezohľadnil, že zo strany zamestnávateľa bol porušený § 6 ods. 1 písm. i/ zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že odporca ako zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú zamestnancom. Vzhľadom na uvedené súd nevychádzal z porušenia interných predpisov zamestnancom. V súvislosti so zodpovednosťou za škodu súd teda nebral do úvahy žiadne porušenia predpisov zamestnancom.

Na základe vyššie uvedených zistení dospel súd k záveru, že za škodu vzniknutú v súvislosti s pracovným úrazom zodpovedá v prevažnej miere odporca, ktorý porušil § 6 ods. 1 písm. i/ zákona o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že ako zamestnávateľ neurčil bezpečný pracovný postup pre činnosť vykonávanú zamestnancom v čase vzniku pracovného úrazu - pre rezanie závitov do kovových platní a ručnú manipuláciu s platňami. Táto skutočnosť bola hlavnou a zásadnou príčinou vzniku škody, ak by odporca túto povinnosť neporušil, postihnutý zamestnanec by presne vedel, aký postup pri danej činnosti je bezpečný a aký nie je. Pracovný úraz sa teda podľa názoru súdu stal v predovšetkým v dôsledku porušenia tohto zákonného ustanovenia odporcom.

Zároveň ale možno konštatovať i to, že zamestnanec odporcu, ktorý utrpel pracovný úraz, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví. Postihnutý zamestnanec si totiž musel byť vedomý, že ukladanie 6 - 7 kovových platní nie je bezpečným postupom a väčšie množstvo platní môže zo stola spadnúť. Napriek tomu takýto postup zamestnanca nemôže mať za následok prevažnú mieru jeho zodpovednosti za škodu, keďže predovšetkým sám zamestnávateľ umožnil zamestnancovi takýto postup tým, že sám porušil právne predpisy týkajúce sa bezpečnosti a zdravia pri práci, neurčil bezpečný pracovný postup pre túto činnosť, neusmernil zamestnanca, ako má postupovať ani nekontroval zamestnanca pri tejto činnosti. Zamestnanec teda tiež sčasti zodpovedá za škodu, ale v značne nižšej miere ako jeho zamestnávateľ. Na základe uvedeného má súd za to, že zodpovednosti za škodu sa odporca sčasti zbavil, pričom miera zodpovednosti zo strany odporcu - zamestnávateľa je 70% a zo strany zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz, je 30%. Navrhovateľovi má teda voči odporcovi právo na náhradu škody, ktorá mu vznikla vyplatením dávok, v rozsahu 70% vyplatených dávok, teda vo výške 2.253,58 Eur (70% zo sumy 3.219,40 Eur). V rozsahu 30% vyplatených dávok, teda vo výške 965,82 Eur (30% zo sumy 3.219,40 Eur), navrhovateľ právo na náhradu škody voči odporcovi nemá.

Pre úplnosť súd dodáva, že pokiaľ ide o mieru zavinenia zamestnávateľa a zamestnanca, súd nevychádzal z miery určenej súdom pribratým znalcom, nakoľko znalec určil mieru zavinenia na základe posúdenia porušenia predpisov týkajúcich sa bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pričom v prípade zamestnávateľa - odporcu nevychádzal z rovnakých porušení, ako to bolo zo strany príslušného inšpektorátu práce. Keďže súd je viazaný výrokom rozhodnutia inšpektorátu práce o spáchaní správneho

deliktu, musí vychádzať z porušení predpisov o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, ktoré boli zistené Inšpektorátom práce Banská Bystrica a ktoré boli uvedené v jeho rozhodnutí č. IBB-7-65-2.2/P-J-02-12 zo dňa 13.04.2012.

Záverom súd dodáva, že priznanie náhrady škody vo výške predstavujúcej 10 % zo sumy vyplatených nemocenských dávok, ako to navrhoval odporca, nie je prípustné ani vzhľadom na ustanovenie 196 ods. 3 Zákonníka práce, podľa ktorého i v prípade, že sa zamestnávateľ sčasti zbaví zodpovednosti za škodu podľa § 196 ods. 2 písm. c) Zákonníka práce (z dôvodu ľahkomyselného konania zamestnanca), zamestnancovi sa uhradí aspoň jedna tretina škody. Analogicky i v prípade, keď škoda má byť hradená Sociálnej poisťovni a nie priamo zamestnancovi, musí byť zákonom určený pomer zachovaný, teda i v takomto prípade nemôže byť zamestnávateľ zaviazaný na náhradu škody menej ako je 1/3 škody. Navrhovaných 10% škody (t. j. suma 321,94 Eur) je menej ako 1/3 škody, odporca nemohol byť zaviazaný na úhradu v nižšej výške ako je suma 1.073,13 Eur (1/3 zo sumy 3.219,40 Eur).

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že odporca nezodpovedá za škodu vzniknutú v súvislosti s pracovným úrazom Y. W., B.. XX.XX.XXXX v rozsahu 30%, teda v tejto časti sa svojej zodpovednosti za škodu zbavil podľa § 196 ods. 2 Zákonníka práce.

Preto súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti (ohľadne sumy 965,82 Eur) zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto doplnujúcemu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.